

1Móz 6, 5-7

5Amikor látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, 6megbánta az ÚR, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében.

7Azért ezt mondta az ÚR: *Eltörölöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az emberrel együtt a szárazföldi állatokat, a csúszómászókat és az égi madarakat is, mert megbántam, hogy megalkottam őket.*

Karantén

A Bibliában rengeteg tragédiáról olvashatunk, talán egy picit túl sokról is, de mit tehetnénk, ilyen az élet, nem igaz? Én nem vagyok ebben annyira biztos, de ami még kellemetlenebb, hogy a bibliában olvasható tragédiákat mind Isten teljesíti be. Nem Ő az okozó, sőt az esetek többségében az Ő figyelmeztetése ellenére történnek meg ezek a tragédiák, de azt be kell látnunk, hogy egytől-egyig Isten cselekszi a tragédiát, vagyis a büntetést.

Ott van például Szodoma és Gomorra városainak esete, amikor Isten kénköves tűzesővel bünteti a városok lakóit gonoszságaik és bűneik miatt. Mindenki meghalt, az Úr csak Lótnak, feleségének és két lányuknak kegyelmezett, csak azt kívánta tőlük ne nézzenek hátra amikor menekülnek. Sajnos Lót feleségén erőt vett a kíváncsiság, így hátratekintve sóbálvánnyá változott, ez volt a büntetése.

Hasonló büntetés volt a pusztában eltöltött 40 év, a 10 csapás, vagy Ananiás és Szafira esete az Apostolok cselekedeteiben.

Hogy maradjak az alapigénél, büntetés volt az özönvíz, ami miatt Noénak bárkát kellett építenie. Nem kis büntetés gyakorlatilag kiirtani az emberiséget.

Ezekben a mostani vészterhes időkben sokan gondolkodnak vagy éreznek úgy, hogy Isten ismét megbünteti az embert. Miért is ne tehetné? Hiszen rosszak vagyunk, gonoszak vagyunk, kihasználjuk és kiforgatjuk a természetet, gyakorlatilag mindent bántunk, amit Isten teremtett. Ezt remekül mutatja, hogy amikor az emberek elkezdtek karanténba vonulni, a levegő elkezdett tisztulni. Most már ott tartunk, hogy a föld nagy részén 100-150 éve nem volt annyira tiszta a levegő mint most. Tönkre tesszük a földet és egymást, úgy hogy Istennek minden oka meglehetne arra, hogy megbüntessen minket, de nem teszi. Tudom, hogy nem teszi, hiszen miután a víz leapadt, Noé és családja kiszállt a bárkából és az állatok is szétszéledtek az üres földön, Isten ezt mondta:

Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem. 22Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.

Ígéretet kaptunk, ígéretet magától Istentől, ha valamit akkor Isten ígéretét komolyan kell vennünk.

Túl könnyen és nagyvonalúan sütjük rá bizonyos dolgokra, hogy ez bizony büntetés, ez Isten büntetése. Azóta is számtalanszor és most is ezt tesszük.

De mond, hányszor álmodoztál leragadt szemmel az óramutatót bámulva munkahelyeden az otthoni kanapédrol? Hányszor fakadtál ki egy sör mellett a barátaidnak, hogy utálod ezt a rohanó világot és azt szeretnéd ha minden lelassulna? És hányan bólogattak ilyenkor egyetértően, mielőtt mindenki rohant a dolgára? Hányszor estél már haza azzal a gondolattal, hogy szeretnél több időt tölteni a gyermekeiddel, de a fizikai kimerültségtől egyszerűen már élni sem volt kedved? Hányszor kérdezték már tőled, hogy elolvastad-e azt a könyvet, amit kölcsön adtak? Mire te azt válaszoltad: Áh, semmi időm nem volt. Hányszor akartad tovább írni a befejezetlen regényedet, amit 10 éve írogatsz, de már a saját soraidat sem ismered fel, mert olyan régen volt, amikor az utolsó szót legépelted? Hányszor akartad felhívni azt a régi ismerőst, hogy hogy van, de annyiszor halogattad, hogy már a pusztaszégyen tartott vissza attól, hogy megtegyed? Hányszor irigykedtél a macskádra, meglehetősen rövidre szabott napirendi pontjai miatt?

És most, amikor minderre lehetőséget kaptál azt mondod ez egy kellemetlen helyzet, ez egy büntetés?

Furcsán működik az emberi agy, mert mindig arra vágyik, amit nem kaphat meg. Életünk nagy hányadát töltjük azzal, hogy valamilyen formában az otthonunkról álmodozunk, az ottani pihenésre vágyunk, nyugalomra, a családjunk közelségére, a fizetésünket is arra költjük, hogy az otthonunkat kényelmesebbé tegyük, nagyobb TV, szélesebb kanapé, puhább szőnyeg.

És most, mikor egyetlen igazi kötelességünk, hogy otthon maradjunk, elkeseredünk.

Valamit nagyon át kell kattintanunk az agyunkban, mert minden jel ellenére ez bizony egy lehetőség, valódi lehetőségek tárháza.

Hányszor kívántad hogy a napok 48 órából álljanak, hogy néha együtt ebédelhessen a család, hogy törődhess egy kicsit a saját hobbiddal? Hányszor akartad magad otthon képezni valamilyen területen, de ez a munka mellett lehetetlen volt? Hogy festhess egy kicsit, hogy elővehesd végre a gitárod, hogy 10-ig alhass szégyenérzet nélkül, hogy végre modellezhessél, hogy több időt tölts a gyermekeiddel, társasjátékozz a családdal, pótdold a filmeket a listádról, elmélkedj, olvas, tanulj, hogy eltölthess egy kis időt Istennel!

Mert mit is csinálunk minden nap, mindannyian? Rohanunk a munkába, rohanunk a munkából, nem befekszünk csak bedőlünk az ágyba, nem felkelünk csak kipattanunk, nem étkezünk csak bekapunk valamit, nem rágunk csak nyelünk, nem olvasunk csak olvasgatunk, nem beszélgetünk csak csetelünk, megkérdézzük egymástól: Hogy vagy? De a választ nem is hallottuk. Nem időt szánunk valakire vagy valamire csak egy kis időt szakítunk rá, ha sikerül egyáltalán.

Most lehetőségünk van mindenre, hogy másképp tegyük a dolgainkat, lehetőségünk van életmód váltásra, hogy kicsit átértékeljük magunk körül a világot.

Hiszen ígéretünk van: *Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.* De ezt is csak akkor vesszük észre ha időt szánunk rá.

Én azt kívánom mindenkinek, hogy tanuljunk meg élni a ténylegesen Isten adta lehetőséggel, és szakítsunk időt arra, ami valóban fontos.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk!

Teremtésünktől fogva vezetsz minket, kérlek most se hagyd magunkra! Mutasd meg helyzetünk lehetőségét! Add, hogy megtanulhassuk az idő helyes értékelését, hiszen mindig is időt kértünk tőled, te pedig meg is adtad nekünk, add, hogy helyesen is tudjuk felhasználni!

Erre kérünk mennyei Atyánk!

Ámen!